

Modernizacja Browninga M2HB

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka #Wojska lądowe 18 września 2010

Armia amerykańska zawarła z GDATP kontrakt na modernizację 6 tysięcy wielkokalibrowych karabinów maszynowych M2HB Browning do standardu M2A1.

12,7 mm wielkokalibrowy karabin maszynowy GDATP M2A1. 6 tysięcy zmodyfikowanych

Dowództwo logistyczne US Army TACOM Life Cycle Management Command, podpisało z koncernem General Dynamics Armament and Technical Products (GDATP) wart 17,44 mln USD kontrakt na modernizację 6 tysięcy 12,7-mm wkm M2HB Browning i doprowadzenie ich do nowego standardu M2A1. Broń zostanie modyfikowana w zakładach GDATP w Saco w stanie Maine na wschodnim wybrzeżu USA, a kontrakt ma zostać zrealizowany do 30 kwietnia 2012.

John M. Browning rozpoczął pracę nad konstrukcją zasilaną nabojem 12,7 mm x 99 jeszcze w czasie I wojny światowej, zaś jej prototyp pojawił się w 1918. Pierwsze modele, nazwane M1921 zostały wyprodukowane przez zakłady Colt's Patent Firearms Manufacturing Company na początku lat 1920. W 1933 dokonano modernizacji broni w celu zmniejszenia kosztów produkcji i powstało siedem odmian wielkokalibrowego karabinu maszynowego, któremu nadano wojskową desygnatę M2. W 1938 do uzbrojenia armii amerykańskiej wprowadzono chłodzoną powietrzem odmianę z ciężką lufą M2HB (HB oznacza Heavy Barrel). Masa broni wynosi 38 kg, zaś podstawy trójnożnej M3 dodatkowe 20 kg, szybkostrzelność 450-575 strz./min.

Elementy pakietu modernizacyjnego M2A1, widoczne są m.in. szybkowymienna lufa z

Szacuje się, że do 2010 wyprodukowano około 3 milionów tych karabinów maszynowych. Jest to jedna z najstarszych, do tej pory wykorzystywanych bojowo konstrukcji strzeleckich w wojskowych arsenałach. Obecnie M2 produkowany jest w Stanach Zjednoczonych przez GDATP w Saco i US Ordnance w McCarran, w Wielkiej Brytanii przez Manroy Engineering w Beckley (jedyne M2HB QCB używane w Polsce, przez jednostkę specjalną GROM, pochodzą właśnie stamtąd), jak również przez Fabrique Nationale w Herstal. GDATP - koncern, który przejął wcześniejszego producenta Saco Defense - ma blisko ćwierć wieku doświadczeń z Browningami.

Najważniejszą modyfikacją w M2A1 (karabin występował do niedawna pod tymczasową desygnatą M2E2, wcześniej zaś nosił nazwę producenta M2E50) jest wprowadzenie stałej odległości zapory ryglowej. Jest to odległość między tylnym ścięciem lufy, a powierzchnią czołową zamka. Za mała może uniemożliwić zaryglowanie, a zbyt duża powodować nadmierne wysuwanie się łuski i jej pęknięcie. Dotychczas za każdym razem

po wymianie lufy w M2HB następowało czasochłonne dobieranie odpowiedniej odległości zapory, przez wkręcanie i wykręcanie lufy, w zmodernizowanym modelu lufa będzie ustalana w poprawnym położeniu od razu. Wprowadzono również szybką identyfikację wzrokową, czy lufa jest poprawnie ustawiona i zablokowana, w postaci wycięcia w kształcie litery J w jej osłonie.

Jednym z wprowadzonych elementów M2A1 jest system szybkiej identyfikacji wzrokowej

Dodatkowo w skład pakietu modernizacyjnego wchodzi m.in. nowa, szybkowymienna lufa (wkręcana jednak na standardowym gwincie) z efektywnym tłumikiem płomienia i chwytem transportowym, jak również mocowany na tylcu bezpiecznik nastawny, którego do tej pory broń konstrukcji Browninga nie miała. Wszystkie zmodyfikowane elementy mogą zostać wprowadzone do dowolnego, produkowanego wcześniej karabinu M2.

Choć obecnie testowany jest potencjalny następcza M2/M2A1, czyli 12,7-mm wkm XM806 (występujący również pod nazwą LW50MG), to jednak wszystko wskazuje na to, że Browning doczeka setnej rocznicy przyjęcia do uzbrojenia i nadal pozostanie w służbie.

12,7-mm wielkokalibrowy karabin maszynowy GDATP M2A1. 6 tysięcy zmodyfikowanych Browningów ma do 2012 trafić do arsenałów US Army / Zdjęcie: PEO Soldier

Dowództwo logistyczne US Army TACOM Life Cycle Management Command, podpisało z koncernem General Dynamics Armament and Technical Products (GDATP) wart 17,44 mln USD kontrakt na modernizację 6 tysięcy 12,7-mm wkm M2HB Browning i doprowadzenie ich do nowego standardu M2A1. Broń zostanie modyfikowana w zakładach GDATP w Saco w stanie Maine na wschodnim wybrzeżu USA, a kontrakt ma zostać zrealizowany do 30 kwietnia 2012.

John M. Browning rozpoczął pracę nad konstrukcją zasilaną nabojem 12,7 mm x 99 jeszcze w czasie I wojny światowej, zaś jej prototyp pojawił się w 1918. Pierwsze modele, nazwane M1921 zostały wyprodukowane przez zakłady Colt's Patent Firearms Manufacturing Company na początku lat 1920. W 1933 dokonano modernizacji broni w celu zmniejszenia kosztów produkcji i powstało siedem odmian wielkokalibrowego

karabinu maszynowego, któremu nadano wojskową desygnatę M2. W 1938 do uzbrojenia armii amerykańskiej wprowadzono chłodzoną powietrzem odmianę z ciężką lufą M2HB (HB oznacza Heavy Barrel). Masa broni wynosi 38 kg, zaś podstawy trójnożnej M3 dodatkowe 20 kg, szybkostrzelność 450-575 strz./min.

Elementy pakietu modernizacyjnego M2A1, widoczne są m.in. szybkostrzelna lufa z chwytem transportowym i efektywnym tłumikiem płomienia, jak również osłona lufy i inne części, dzięki którym Browning będzie miał - po 72 latach służby w US Army - w końcu stałą odległość zaporową / Zdjęcie: PEO Soldier

Szacuje się, że do 2010 wyprodukowano około 3 milionów tych karabinów maszynowych. Jest to jedna z najstarszych, do tej pory wykorzystywanych bojowo konstrukcji strzeleckich w wojskowych arsenałach. Obecnie M2 produkowany jest w Stanach Zjednoczonych przez GDATP w Saco i US Ordnance w McCarran, w Wielkiej Brytanii przez Manroy Engineering w Beckley (jedyne M2HB QCB używane w Polsce, przez jednostkę specjalną GROM, pochodzą właśnie stamtąd), jak również przez Fabrique Nationale w Herstal. GDATP - koncern, który przejął wcześniejszego producenta Saco Defense - ma blisko ćwierć wieku doświadczeń z Browningami.

Najważniejszą modyfikacją w M2A1 (karabin występował do niedawna pod tymczasową desygnatą M2E2, wcześniej zaś nosił nazwę producenta M2E50) jest wprowadzenie stałej odległości zapory ryglowej. Jest to odległość między tylnym ścięciem lufy, a powierzchnią czołową zamka. Za mała może uniemożliwić zaryglowanie, a zbyt duża powodować nadmierne wysuwanie się łuski i jej pękanie. Dotychczas za każdym razem po wymianie lufy w M2HB następowało czasochłonne dobieranie odpowiedniej odległości zapory, przez wkręcanie i wykręcanie lufy, w zmodernizowanym modelu lufa będzie ustalana w poprawnym położeniu od razu. Wprowadzono również szybką

identyfikację wzrokową, czy lufa jest poprawnie ustawiona i zablokowana, w postaci wycięcia w kształcie litery J w jej osłonie.

Jednym z wprowadzonych elementów M2A1 jest system szybkiej identyfikacji wzrokowej, pozwalający ocenić, czy lufa jest prawidłowo ustawiona i zablokowana. Ma on postać widocznego na zdjęciu wycięcia w kształcie litery J w osłonie lufy / Zdjęcie: Remigiusz Wilk

Dodatkowo w skład pakietu modernizacyjnego wchodzi m.in. nowa, szybkowymienna lufa (wkręcana jednak na standardowym gwincie) z efektywnym tłumikiem płomienia i chwytem transportowym, jak również mocowany na tylcu bezpiecznik nastawny, którego do tej pory broń konstrukcji Browninga nie miała. Wszystkie zmodyfikowane elementy mogą zostać wprowadzone do dowolnego, produkowanego wcześniej karabinu M2.

Choć obecnie testowany jest potencjalny następca M2/M2A1, czyli 12,7-mm wkm XM806 (występujący również pod nazwą LW50MG), to jednak wszystko wskazuje na to, że Browning doczeka setnej rocznicy przyjęcia do uzbrojenia i nadal pozostanie w służbie.